

РЕШЕНИЕ

№ 7153

гр. София, 20.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 23.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора Николова, като разгледа дело номер **7130** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е реда на чл. 208 – чл. 228 от
Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ
от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Е. И. П. срещу решение от 06.06.2012 г.,
постановено по НАХД № 11942 по описа за 2011 година на Софийския районен съд
(СРС), Наказателна колегия, 104-ти състав. С решението е потвърдено наказателно
постановление /НП/ № 0022811/13.04.2011 г. на Директора на ТД на НАП- С., с което
на жалбоподателката е наложена глоба в размер на 3934,84 лв. по чл.180, ал.2 ЗДДС.
Претендира се незаконосъобразност на обжалваното решение, като се излагат
възражения за допуснати от РС съществени процесуални нарушения, състоящи се в
това, че не са обсъдени наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност
на НП. На следващо място се излагат подробни съображения, касаещи основания за
отмяна на обжалваното НП.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.
Ответникът по касация, редовно призован, чрез юрк. Ц. оспорва жалбата и моли да
бъде отхвърлена.

Софийската градска прокуратура, чрез прокурор Николова, дава заключение за
неоснователност на жалбата. Моли съда да остави в сила решението на районния съд.
След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни

основания и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок. Разгледана по същество, е неоснователна.

АССГ, в настоящия касационен състав приема, че решението на РС е валидно и допустимо.

Наведените в касационната жалба възражения за допуснати от РС съществени процесуални нарушения, касационната инстанция приема за неоснователни. СРС е събрал относимите доказателства за установяване на фактите по делото, въз основа на които е направил правните си изводи, като е приел фактическа обстановка, която се споделя от настоящия съдебен състав. Дори и РС да не е отговорил на всяко едно от възраженията на жалбоподателя с нарочни мотиви в решението си, същият съд правилно и законосъобразно е приел, че наказващият орган е издал обжалваното НП при спазване на процедурата по установяване на нарушението и налагане на съответстващото му наказание.

Касационната инстанция не споделя възраженията в жалбата относно нарушения на чл. 34 от ЗАНН. Съгласно цитираната разпоредба не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения, както и по Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора "а" и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години. В НП действително е допусната техническа грешка относно годината на издаване на АУАН, но същият е валидно датиран, а и при уточнение на целия доказателствен материал е видно, че актът е изготвен през 2011 г. Съгласно посочените дати на издаване на процесните актове, нормативните изисквания на чл. 34 от ЗАНН са спазени, а твърденията на жалбоподателката се явяват несъстоятелни.

АУАН и НП са съставени във валидна писмена форма, подписани от компетентни длъжностни лица, в каквато насока липсват възражения, като обективират нарушението от фактическа и правна страна.

Настоящият касационен състав не споделя доводите на жалбоподателката, че последната не представлява данъчно задължено лице по чл. 3 от ЗДДС, тъй като правотоотношението между касатора и адвокатско дружество „С. и съдружници“ може да бъде приравнено на трудово. Предоставянето на правни консултантски услуги попада в определението на чл. 3, ал. 2 от ЗДДС за независима икономическа дейност още повече, че това е дейност, осъществявана редовно и срещу възнаграждение. Макар в ЗДДС да не се съдържа легална дефиниция на понятието „приравнено на трудово правоотношение“ по смисъла на чл. 3, ал. 3, т. 1 от закона, то в § 1, т. 26, б. „б“ до б. „з“ от ДР на Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ са изброени приравнените на трудови правоотношения във връзка с облагане доходите от тях и конкретното правоотношение между правоспособен юрист, който не е адвокат, и Адвокатско дружество не фигурира между посочените.

Не са установени основни елементи на трудовото правоотношение като работно време, ползване на отпуски, полагане на труд на определено работно място и плащане на възнаграждение, което не е обвързано от конкретно постигнат резултат. Фактът, че изплащаното възнаграждение на жалбоподателката е в различни размери е индикация, че то ѝ е било заплащано срещу конкретен резултат.

Касационната инстанция не кредитира твърденията на жалбоподателката, че вече е осъществена същата по размер и за същото нарушение санкция, тъй като не са налице документи, удостоверяващи посоченото обстоятелство и приема същото за недоказано.

Предвид гореизложеното АССГ в настоящия касационен състав приема, че обжалваното решение на СРС следва да бъде оставено в сила, като постановено при спазване на процедурата по провеждане на процеса и в съответствие с разпоредбите на материалния закон.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал.2 от АПК, АССГ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.06.2012г на СРС по нахд № 11942/2011г.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.